

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **A. P.**, bývajúcej v B., 2/ **Z. P.**, bývajúceho v B., 3/ **P. P.**, bývajúceho v B., zastúpených v dovolacom konaní Mgr. R. E., advokátkou v L., proti žalovanému **J. M.**, bývajúcemu vo V., za účasti vedľajšieho účastníka **A. – S.P., a.s.**, so sídlom v B., o **náhradu škody**, ktorá vec je vedená na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši pod sp.zn. 6 C 298/00, o dovolaní žalobcov 1/, 2/, 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. marca 2007, sp.zn. 17 Co 62/2007 v spojení s opravným uznesením zo 7. septembra 2007 sp.zn. 17 Co 176/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/, 2/, 3/ **o d m i e t a** .

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd vo Veľkom Krtíši rozsudkom zo 6. júna 2006, č.k. 6 C 298/00 – 358 v spojení s dopĺňajúcim rozsudkom zo dňa 27. júna 2006 č.k. 6 C 298/00 – 364 a opravným uznesením zo dňa 29. januára 2007 č.k. 6 C 298/00 – 425 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 1/ sumu 4 200,-- Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania odo dňa 1. augusta 2000 do zaplatenia, a žalobcovi 3/ 28 741,-- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 1. augusta 2000 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie 12 809,-- Sk zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 3/ trovy konania vo výške 63 507,-- Sk na účet ich splnomocnenej zástupkyne Mgr. R. E., do troch dní. Žalobkyňu 1/ zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 5 587,-- Sk a žalobcu 2/ zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 5 587,-- Sk, na účet právneho zástupcu

žalovaného JUDr. V. Z., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného zaviazal zaplatiť trovy konania štátu vo výške 4 132,-- Sk na účet prvostupňového súdu do troch dní.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie účastníkov rozsudkom z 21. marca 2007, sp.zn. 17 Co 62/2007 v spojení s opravným uznesením zo 7. septembra 2007 sp.zn. 17 Co 176/2007 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 2 100,-- Sk, spolu s 13 % úrokom z omeškania odo dňa 30. mája 2003 do zaplattenia a žalobcovi 3/ sumu 13 403,-- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 7. novembra 2000 do zaplattenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Pripustil čiastočné späťvzatie návrhu o sumu 15 338,-- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 1.8.2002 do 25.7.2006, v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s doplňujúcim rozsudkom a opravným uznesením zrušil a konanie zastavil. Odvolacie konanie o odvolaní žalobcov v časti nepriznaných úrokov z omeškania za obdobie od 1. augusta 2000 do 1. augusta 2002 zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu vo výroku, ktorým zmenil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 4 200,-- Sk s príslušenstvom tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 2 100,-- Sk s 13 % úrokom z omeškania od 30. mája 2003 až do zaplattenia, vo zvyšku žalobu zamietol a do výroku o nepriznaní trov konania, podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/, 3/, ktorí navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). V dôvodoch dovolania podrobne rozoberali skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzali v konaní pred súdmi.

Žalovaný ani vedľajší účastník sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o odvolaniach účastníkov napadnutým rozsudkom dňa 21. marca 2007, teda po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2003 Z.z., ktorým bolo ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. zavedené do nášho právneho poriadku. Suma 2 100,-- Sk ($4\ 200 - 2\ 100 = 2\ 100$) a úrok z omeškania od 1.8.2002 do 30.5.2003, v ktorej časti odvolací súd žalobu zamietol, neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde. Dňa 6. júna 2000, kedy bola podaná žaloba na Okresný súd

vo Veľkom Krtíši, bola minimálna mzda podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 90/1996 Z.z. 4 000,-- Sk a jej trojnásobok tvoril sumu 12 000,-- Sk.

Prípustnosť dovolania preto uvedené ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. vylučuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že poukaz na ustanovenie § 238 ods. 1 O.s.p. by bol dôvodný len v prípade, ak by bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu v časti o peňažnom plnení prevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde.

Žalobcovia 1/, 2/, 3/ svojím dovolaním napádali správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu vo výroku, ktorým rozhodol o náhrade trov konania.

Rozhodnutie o trovách konania má charakter súdneho rozhodnutia – uznesenia i keď tvorí súčasť rozsudku odvolacieho súdu.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska, dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/, (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcov 1/, 2/, 3/ z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade dovolanie žalobcov 1/, 2/, 3/ smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustný a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/, 2/, 3/ v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom 1/, 2/, 3/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im

však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková